

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 347.

88de Møde.

Fredagen den 31te Mai.

(Forts.)

Justitsministeren (Forts.): Man tog alt-
saa alt Hartfornets Værdi, og det troede man, saa-
meget mere at kunne forsvare, som Kjøbstæderne
som Bestdere af Hartforn ikke kunde betrag-
tes som de Foreningspunkter for Handel og
Industrie, som fornemmelig konstaterer Kjøbstæ-
dernes Begreb (Hør!). Den Byrde, som ifølge
dette Princip vilde komme til at paahvile
Kjøbstæderne, er ogsaa i og for sig forholds-
viis saa ubetydelig, at det ikke synes, med
Billighed at kunne komme i Betragtning ved
Siden af de vægtige Grunde, der talte for at
vælge denne Udvei. Kjøbstædernes Hartforn
udgjør, saavidt jeg mindes, omtrent 6000 Tdr.,
medens Landets Hartforn idetmindste beløber
sig til 372,000 Tdr.; deraf vil flyde, at Kjøb-
stæderne, Kjøbenhavn indbefattet, paa denne
Maade af de 1728 Heste omtrent vil komme
til at udrede de 27 à 28, medens Landets Hart-
forn derefter vil have at udrede de 1700, me-
dens, dersom man havde fulgt den Fremgangs-
maade af fordele efter Folketallet, Kjøbenhavn
vilde have kommet til at udrede 172 Heste, og
Kjøbstæderne et ligesaa stort Antal. Det er
derfor netop, for at Kjøbstæderne ikke skulde
overbebyrdes ved denne Leilighed, at man har
valgt denne Fremgangsmaade, og man har
ikke seet nogen anden Maade, hvorpaa det
retfærdigt kunde gennemføres, at Kjøbstæderne
ikke erholdt Andeel i den dem ikke hidtil paa-
hvilende Byrde, uden netop paa denne Maade,
thi det maa vel erindres, mine Herrer! at,
dersom den Fremgangsmaade blev valgt, som
jeg troer den ærede Rigsdagsmand for Svend-
borg Amts 6te Valgtreds (S. N. Hansen) sær-
deles anbefalede, fordi han fandt det uretfer-
digt, at Kjøbstæderne deeltog i denne Byrde,
nemlig, at lade Statskassen afholde Byrden,

saa vilde Kjøbstæderne komme til at bære en
efter deres øvrige Skattebyrde, forholdsviis An-
deel i denne Byrde, og derved vilde de komme
til at tage en langt større Deel i denne Byrde
end efter det i Lovudkastet fulgte Princip.
Saaledes som Lovudkastet nu er blevet emen-
deret under de forskjellige Forhandlinger, som
her have fundet Sted, er der vel seet ad-
skillige, og det ikke ubetydelige, Modifica-
tioner, som ikke ere til Fordeel for Kjøb-
stæderne, men jeg kan ikke nægte, at ikke
uvæsentlige Grunde kunde tale og ansføres i
alt Fald til Fordeel for disse Forandringer,
og navnlig kan jeg ikke nægte, at de Bestem-
melser, som indeholdtes i Udkastets §§ 23—29,
vare meget tvivlsomme, og jeg var selv under
de Forhandlinger, som forudgik dette Lovud-
kasts Tilbliven, af den Mening, at der ikke
burde træffes Bestemmelser ved denne Leilighed
om, hvorledes Byrden af Hestendredningen i
Krigstid skulde fordeles. Jeg troer derfor, at
Sagen, saaledes som den nu foreligger, er en
simpel Retfærdighedsgjæring mod det Hart-
forn, paa hvilket Udredningsbyrden hidtil har
hvilet, og jeg troer, at Sagen er ordnet paa
en for Kjøbstæderne saa lempelig Maade, som
Forholdene tillade det, og, uagtet Kjøbstæderne,
som min Collega allerede idag har udtalt,
endnu beholde et Krav paa, at forskellige Na-
turalbyrder erholde en ligeligere Fordeling, saa
er dette her dog en Begyndelse til at vise, at
man ikke vil paalægge Kjøbstæderne nogen An-
deel i en saadan Byrde, som hidtil ikke har
paahvilet dem, førend man paa anden Maade
kan faae de øvrige dem fortrinsviis paahvi-
lende Byrder afløste, thi, som sagt, den ringe
Andeel, de erholde derved, at Kjøbstædernes
Hartforn kommer til at bære Andeel i denne
Byrde, er saa ubetydelig, at den forholdsviis
ikke kan komme i Betragtning. Jeg har under
disse Omstændigheder, da jeg anseer det for i
høi Grad vigtigt, at Sagen gaaer igennem,